

(1994-1995)

ਸਿਖ ਪੰਥਾਨੁ ! ਜਾਪੁ ਜੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ, ਸਿਖੁ ਜੁ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੁ
 ਜਾਨੈ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੀ ਹੋਵੈ ਸੁਖੁ, ਤੁ ਭਉ ਤੇ ਭੈ ਭੁਭਕੈ ਆਪੁ
 ਜਾਪੈ ਮਹੋਪਾਧ ਜਗਨੀ ਪਾਈ, ਜੰਝੀ ਆਖੈ ਖੁਸ਼ੀ ਜਗਮੁਖੁ
 ਜੀਵਤੁ, ਰਾਸਤੇ ਜੈ ਅਹਿਮੁ ਰਹੈ ਲਗ ! ਜੁ ਭਰੇ ਅਕਾਲ

제 2차 보충선거

245

THE

इराक़ के अरबों और आरब (मायल)

2015年12月

[illegible]

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

પાંચવેટ કલાસ

મારેથી કલાસ ની પાઠ્યપુસ્તકમાંથી આવવામાં આવે છે. ૧. કલાસ કોઈપણ કોઈકને કલાસ ની પાઠ્ય પુસ્તક, જેથી કલાસમાં આવે છે, કલાસ કોઈકને કલાસમાં આવવામાં આવે છે.

૨. પાંચવેટ કલાસ કોઈકને કલાસમાં આવવામાં આવે છે, અને કોઈકને કલાસમાં આવવામાં આવે છે, અને કોઈકને કલાસમાં આવવામાં આવે છે.

૩. **પ્રેક્ષીકરણ કલાસ** (જેમાં કોઈકને કલાસમાં આવવામાં આવે છે, અને કોઈકને કલાસમાં આવવામાં આવે છે, અને કોઈકને કલાસમાં આવવામાં આવે છે.)

૪. **કર્મ સમયની કલાસ** (જેમાં કોઈકને કલાસમાં આવવામાં આવે છે, અને કોઈકને કલાસમાં આવવામાં આવે છે, અને કોઈકને કલાસમાં આવવામાં આવે છે.)

૫. કોઈકને કલાસમાં આવવામાં આવે છે, અને કોઈકને કલાસમાં આવવામાં આવે છે, અને કોઈકને કલાસમાં આવવામાં આવે છે.

૬. કોઈકને કલાસમાં આવવામાં આવે છે, અને કોઈકને કલાસમાં આવવામાં આવે છે, અને કોઈકને કલાસમાં આવવામાં આવે છે.

૭. કોઈકને કલાસમાં આવવામાં આવે છે, અને કોઈકને કલાસમાં આવવામાં આવે છે, અને કોઈકને કલાસમાં આવવામાં આવે છે.

૮. કોઈકને કલાસમાં આવવામાં આવે છે, અને કોઈકને કલાસમાં આવવામાં આવે છે, અને કોઈકને કલાસમાં આવવામાં આવે છે.

૯. કોઈકને કલાસમાં આવવામાં આવે છે, અને કોઈકને કલાસમાં આવવામાં આવે છે, અને કોઈકને કલાસમાં આવવામાં આવે છે.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૬૮૭ વર્ષિક

પુસ્તકનું નામ ઓરિજન ફિલમ્સ

વિષય ૫૮૪૪૩: ૪૪૫૫

‘રોશન શીલસૂરી

ચાને

(ગુપ્ત બેદોની નવાનેશ)

બેત—

અય કળાનુગ ! બાપ ન જાણે બેટો, બેટો ન જાણે બાપ,
તારા અજબ ફાંટાથી હેરત છું, તુ કાંય દે છે ખુદાને શ્રાપ.
માયા મહોબત જગતી ખોટી, નેંકી આવશે તુંજની સાથ,
દોલત, દોસ્તો સૌ અહિંજ રહેશે ભલા ! તું કરજે ભલાઈ
એક હાથ.

ફીમત છ આના.

રચનાર,

કમતરોન

ફરામરોઝ અરદેશીર આશા (માસ્તર)

મુબઈ :

ફાઈ પ્રીટીંગ પ્રેસમાં

મણપત રામાશ્વરાવ પ્રીટરે છાપ્યું છે.

(ફોટ, પારસી બજાર ફોટ—નંબર ૧ સો, આપલા બોલડીંગ.)

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-મંચ
ખુલાસો. ૧૬૮૭

પાક પરવરદેગારની મદદથી, હમોએ જીંદગીનું બીજું પગ-
થું ભર્યું છે! અને એ દયાળુ સાહેબની બક્ષેશથી, આ નાનકડું
પુસ્તક હમારા સર્વે પ્રીય વાંચકો સનમુખ રજુ કરીએ છીએ, જોકે,
આ પુસ્તક ઘણાં જ થોડાં પાનાં રોકે છે, તેમજ થોડીક બાબદો
દરશાવી શકે છે, છતાં, એમાંની હરેક ચીજ તમોને ખસુસ કરોને
ઉચોગી છે, તેમજ જીંદગી તલક, તમારા હરેક કામને ખાતર,
ગોખી રાખવા જોગ છે!

હમોએ નસીઅતનામામાં, જાણવાજોગ ખુલાસો જાહેર
કીધો હતો, જેથી, આ કેતાબમાં, હમો કાંઈ પણ વધુ જણાવવાને
વાજેબ, જોતા નથી.

અનુભવ અને ખંતથી, નસીઅતની કેતાબ બહાર પાડ-
વામાં, હમોએ રંજ તથા ગંજની કશી પણ મહેનત બાકી રાખી
હતી નહિ! છતાં તે દળદાર પુસ્તક અને છુટથી લીધેલાં કામ
સાથ જોતાં, નજીવી કીમત રાખવી પડી હતી. તેમજ વળી આ
પુસ્તક રચવામાં, અને ખુલ્લો રસ્તો દેખાવવામાં હમોએ એક
ખીજ અદના ફરજ બજાવી છે! હમારું ચહાવું છે કે, આદમ
જાત નાલાયક કામો કરવાથી અટકે, અને ખૂરાશ જેવી કાતીલ
ચીજને આગમનથી અટકાવે, અને નીતીમાન જીંદગી ગુજરી,
પોતાના પૈરમકૂપાળુ સાહેબને હમેંશતલક યાદ કરે!

લા. તમારો ખાકસાર

ફરામરોઝ અરદેશીર આશા,

(માસ્તર)

૧૫, ઘોઘા સીટ, કોટ.

મુંબઈ, તા. ૨૦ મી આગષ્ટ સને ૧૯૦૬.

‘રોશન ફીલસુફી’

યાને

(ગુપ્ત લેદોની નવાજેશ)

ચાહરાખને આમારાજ્ઞાની, આ ‘રોશનફીલસુફી’ હરદમ ને છે ગંભ આશ્વનો અકસીર ઉપાય છે કદંબઅકદંબ હરગેજ ફીલગીર નાથાતો ના કોઈને કરતો સેતંમ સેતંમથી થયાં છે, સૌકાડો, કુટુંબને શહેરો ખતંમ પડે સચ્ચાઈથી સેંકડો રંગો, તું શાંતપણ ઉઠાવી લેને આ તારારશીક ‘આશા’ના નવીન સોખનો તું હવે પાછા કબુલ કરને.

રાહે રાસ્ત.

૧ ખોદાતું અતી પ્યારું નામ ઝખાંનપર મુકી જાહેર કરું છું, કે જે બંદો તે માલેકના ફરમાન મુંજળ નહિ ચાલશે, અને એ-બાદતમાં પોતાતું દિલ નહિ લગાડશે, તે સદાકાળ આ દુન્યાના ફાંડામાં કચરાની મીસાલ અટવાયા કરશે! અને મીનોઈ જેહાંનની સુખશાંતીનો લેશભાર ખ્યાલ કદીપણ તેને આવનાર નથી. (એક પાતડું વટીક પોતાની ખરી કીંમત અને ગુણુ સમજી શકે છે, તો એવો કયો નાદાંન છે કે, પોતાની કીંમત રતીભાર પણ સમજી શકતો નથી?)

૨ જે માણસ આ ખાકી દુન્યાને પાણીના પરપોટા મીસાલ સમજે અને પોતાની બંને ફરજ બજાવતો રહે! તે અનેક મુશ્કેલી

સહન કરે, છતાં ભલા પાદશાહ યા તવંગરની ખોટીરીતે તરફદારી કરનાર નથી.

૩ જે શખ્સ જન્મથી ખરું શું અને ખોટું શું, જે બહેરમાં લાવવાને પોતાનું હવડું બરહક સમજે, તેવા શખ્સને ન્યાય અને કાયદાનો અભ્યાસ કરી, વખત ગુંભાવવો નહિ જોઈએ.

૪ અય પરવર! જ્યારે નજર કરું છું ત્યારે આસમાન ઉપરની તમામ તુંરી ચીજો હરપળે તારા હોકમ મુંજબ ચાલી આ જેહાંનને સુખશાંતી બક્ષે છે! પણ વધારે અજબબીમાં ગરકાવ થાઉં છું કે તમામ ઈનશાનોને તું તારી મદદે આવવા કહેતો નથી, ચાતો તું કશીરીતે ભેટ પણ માંગતો નથી, અને હરેકે હરેક ન્યામતથી ભરપુર કીધાં છે, છતાં હું નહિં જાણતો કે, તારી, નાફરમાનીએ પહોંચી બળામાં આપોઆપ શા સાડું ગેરફતાર થતાં રશે!

૫ જે શખ્સ આ દુન્યાની ખેલ, ખુશી અને મહોબતમાં ચકચુર થઈ પડે છે, તે શખ્સ પોતાને ખુલંદ તકદીરવાળો માની લેઈ, હાંદગી સફળ થયેલી ઈચ્છેછે! અને પોતાથી ઉતરતો દરજ્જો ધરાવનારને હીણે છે; એવા અધિકારમાં પડેલા ઈનશાનને તેના માખાપ, સગાં, અને દોસ્તોનું મંડળ શાસાડું તે બીચારા નાદાંનને સલાહ આપતું નથી? શું તેઓને પણ એવીજ હાંદગી ગુજરવાનું પસંદ પડે છે!

૬ વળી, મેં એવું પણ અનુભવપરથી જોયું છે કે, નમન-તાઈ સરચાઈ અને પ્રમાણીકપણાની હદ કુદાવી જતાં આ જમાનો એટલો બધો કદરવંતો અને મહેરબાની ભર્યો છે કે હરપળે, તેનો શીકાર કરી, કાર્યો ને કાર્યો ખાઈ જવાને લોકો જરાપણ શરમાતાં નથી!

૭ ઓ જ્ઞાની! તારી ખોદા તર્ફની ફકીરાઈ, તારી મુંફલેસી, તારા અપક્ષપાત વિચાર, અને તારાં નેંકકામોને માટે એક મરતએ તમામ જેહાંન તારી સાંમે ફુશનાઈના હથીઆર ઉઠાવે, તો તેમને ફુશન નાગણુ પણુ તને ઘટેય કે, નમનતાઈ સાથ માયુ' નીચું રાખી, લલાઈની નજર તેમનાતર્ફ ફેંકતો રહે; જ્યારે તું એવું કરતો રહેશે, ત્યારે તું મુજને સત્ય માનજે કે ખોદાની નેજેહ્યાની (પાસખ્યાની) હરપજે તારાપર ઉતરી છે; તો એ વખત આ દુન્યામાં એવો તે કયો શખ્સ હસ્તી ધરાવે છે કે તારી ખરી કીર્તીને ઝાંખ લગાડે? અને તારાં કામને નુકશાંનીમાં પહોંચાડે? અને વળી તું યાદ રાખજી કે જેઓ એવું ચહાશે, તેઓ પોતાના હાથ પણ પોતેજ બાંધશે!

૮ દાનાઈ અને નીતી વચનનાં કામો ફકત ખોદા તર્ફ સર રાખી, હાતમ દીલથી થવાં જોઈએ, અને નીચ લાભોને ખોટી ધાસ્તી રાખવાની પરવર કદી કાળે કરવી નહિ જોઈએ; સખખકે લોકો એટલું બધું ગાર્ફલ છે! અરે નહિ! એટલું તો ફીલસુફ છે, કે તમારી વાતને મંજુર રાખશે નહિ!

૯ શાએર લોકો દુન્યાના રંગો તપાસવાને સો જતનાં અવ તાર બદલે છે, અને વળી એ લોકોનો ખોરાક (લખાણુ) પણુ જુદો છે! માટે તમારે એવી હાલત ભાગવવી હોય, યાતો એવો ખોરાક ખાવો હોય તો સમજીને ખાજો! સખખકે એકાએક ઘણા ખાધાથી હજમ થશે નહિ! અને તખીઅતમાં નાહકનો બીગાડો થશે!

દૌરંગી દુન્યા

ના

લેદી કલાંમો.

જેવારે તુંજનું દિલ હુકકતાલાથી ભરપુર થાશે,
તેવારે તમામ જેહાંનના પદડા સૌ ખુદલા થાશે!
અગર દાનાવ હોય તને રૌશન ચશ્મ,
તો સમજજે આગાહીથી આ દુન્યાને ભરમ!

૧ આ દૌરંગી દુન્યાનો ખેલ! ખલકતની ચશ્મમાં ફેર, હવે થઈ
રહી, એ કલજુગ જમાનાની જેલ!

૨ દુન્યા (દુ=નીચ અને આમદન=આવડું)=એ ખુંનીઆદ! અરે
ઇનશાંનો! દુન્યા પોતે નીચમાંથી, પેદા થઈ છે, માટે, એ વફાદાર કદીપણ
થઈ શકશે નહીં!

૩ આ ખુરા જમાનાએ સપાટીનું તજ્યું, અને તજ્યાંની સપાટી
કરી નાંખી છે, માટે, પળેપળ, સાવચેતીમાં રહેજો!

૪ આ જમાનામાં, ભલો તે ખુરો ગણારો: લાયક વાત કરનાર
મીઝસી; ઓખ્ખો કાયદો ખતાવનાર ગરૂર; ખીન મતલખી અને ખીન

પુશામતીઓ હુલકો; અકકલી તે કમ અકકલી; હડહડતો જુડો, સાચો; બેઘજનત માણસ પુરવીન તથા પાવડો; અને પ્રમાણીક તે ચોર ગણાશે! માટે અથ રાખસો, તમારી દાદનો ચહાનાર, આજેહાંનમાં રહ્યો નથી, માટે, ખોદાની અદાલતમાં, ઈન્સાફ માંગજો.

૫ આ જમાનો સચ્ચાઈનો નથી, માટે જ્યોએ સચ્ચાઈને હમેંશ-મુધી, વળગી રહેતું હોય તેઓએ દુન્યા સાથે, થોડી નેસ્ખત રાખવી, અને લેવડદેવડનો સંબંધ ધણો દુરથી રાખવો!

૬ આ જમાનો, અકકલવાળાઓને માટે નથી, માટે તેઓને, હર-વખત, મુશ્કેલીઓમાંથી પસાર થતું પડશે; અને રંજથી રોટલીનો ટુકડો પણ, સહેલાઈથી મેળવી શકાશે નહીં!

૭ કિમંગવાળાઓને, તેમજ ખરી તાબેદારી, અને ખત ધરાવનારોને, કોઈ દાદ આપી શકશે નહિ! પણ પરવરદેગાર કાંઈને કાંઈ રીત-ગુપ્ત મદદ કર્યો જશે.

૮ અકકલી આદમી, જે એક માંડળીમાં સહેજ કમુર કરશે તો તેને બીવકુદ કંડવવામાં આવશે, અને કમઅકકલી, જે સહેજ સારો દેખાવ કરશે, તો હમેંશામુધી, તેને હુથાર તરીકે ગણવામાં આવશે!

૯ રાસ્ત આદમીઓ, બોલતાં ચાલતાં, ખુરાવોના દોરથી ચોરની માફક રહેશે!

૧૦ પરહેજગાર માણસો, આવા વખતે, કાંઈપણ મુરાદ ઇછશે નહિ, પણ તેઓ એક મુરાદ પરવરદેગાર પાસે માગશે, જે ફક્ત 'મેંત' છે!

૧૧ ખુજરગોનો માન મરતઓ દિનપરદિન ઘટતો રહેશે અને તેમની અક્કલ એક બચ્ચાંજીવી લેખાશે!

૧૨ નીચ ખંદઓને રોજી વધુ જગશે, અને રાસ્ત રાખસોપર પેશવાઈ તથા જીલ્લાત કરશે!

૧૩ પીતાને પોતાના ફરજ'દો અક્ષાણાં થઈ પડશે, અને તેમનાપર હેત અને માનની લાગણી બહારથી રહેશે, તેવીજરીતે, તેમનો ધડો લેઈ, ફરજ'દો પણ નાફરમાનીએ પહોંચશે !

૧૪ માપ્યાપોને પોતાનાં ઉધરતાં ફરજ'દો નિભાવ કરવો ભારી પડશે ! જ્યાં આપેરીયત એચારગીને લીધે, પરીમાની તથા બેહોરમત થવું પડશે !

૧૫ ભાઈ પોતાના ભાઈને, એક સાધરણ મીત્ર મીસાલ ગણશે !

૧૬ સર્વે સગાં રનેહીએ, પારકાં માણસ થશે, અને પારકાં માણસો, સગાંએનો દાવો કરી એસસે !

૧૭ જે ગ્રહસ્થો ધણું ખાલેસ અને નત્ર હશે, તેવો પાસેથી ખુરાઓ ભેદ ભરમો, બાણી લેઈ, તેમના ધરને, આગ અને રેલમાં તરતાં મુકશે (એટલેકે બેહુદ ખરાબ વર્તણૂક, ચલાવશે)

૧૮ એક સહાસ તથા પુણ્યનું કામ સાંભળતાં, બેદિલો પોતાનો પગ એવો મૂકશે, કે, તે ભિલવેલાં કામને, બેઈજજત, તથા બેહોરમત કરશે !

૧૯ ડગલ ખાજથી, ગરૂરીથી, અને જીભાઈથી ખજાનો મેળવી, હાકમાઈ કરશે ! અને પોતે દાનાવો હોય, તેવું કોણ રાખશે !

૨૦ ખુજરોગ શોધ્યાએને ત્યાંનાં નોકરો, શોધાઈ કરતા રહેશે.

૨૧ બેકદર શોધ્યાએને ત્યાં, દાનાવ અને રાસ્ત આદમીએને ફરજયાત રોજ મેળવવી પડશે ! પણ તેમની કદર કોઈ ખુજશે નહિ, પણ તેમનાપર જીલમાત થતો રહેશે !

૨૨ આ જમાનામાં, ઓરતો સરસાઈ ભોગવશે, અને મરદો તેમની ફરમાનપરદારી કરશે. (હજી વખત ઘણો ક્રિમતી છે.)

૨૩ મરદોપર, પૈસાની તંગી એટલે હડ સુધી કાજુ મેળવશે કે, ઘણી વેળા મુગે મોંઢે, ગંમખાર હાલતમાં ઉતરવું પડશે ! અને ક્રીમતી જાન, ખોદાને હવાલે કરવાની ફરજ પડશે !

૨૪ આ કળજીગ જમાનામાં, રહેતે રહેતે, બેઠાલી એટલીબધી વધતી જશે કે મુંસાફરોનો અવતાર લેવો પડશે! રસ્તે ચાલતાં મોંત નીપજશે અને ખુદરતનો કોપ એક પછી એક નવું રૂપ ધારણ કરશે (જે સાંભળેલું યા જોયેલું પણ નહિ હોય એવું હજી પછી જોવું પડશે).

૨૫ કોંમોના તહેવારો બીલકુલ સાધારણ દિવસની માફક ગણાશે! અને દરેક ખુશી ખુરશી નાખુદ થતી રહેશે!

૨૬ સુરજની ગતી (ફરહર) એટલી કમી થતી જશે કે વરસ મહીના અને દિન કેમ પસાર થાય છે, અને, કેમ આવે છે, તેનો ખ્યાલ પણ થઈ શકશે નહીં!

૨૭ સુરજની ગરમીનું જોર વધશે નહીં, પણ કમી થતું રહેશે!

૨૮ જેમ એક માણસ ટોંચપર ચઢે છે, જ્યાં તેનો ખંચાવ કોઈ રીતે થતો નથી, જેથી હાથ પગ ભાંજી, જમીનદોસ્ત થઈ જવાની ધાર્તીમાં હોય છે, તેમ જ્યારે સેતાનયતપણાનું જોર, પુરેપુરું ટોંચપર જશે, અને પરહેજગારી, રાસ્તી, તમામ ચીજ નાખુદ થઈ જશે, ત્યારે ખુરી શક્તીઓના દોરનો ખંચાવ થઈ શકશે નહીં, જેથી તેને હંફાવા, ને જોરકરવા નેંકી બહાર આવશે, ને આખેરીયત, નેંકીની ફતેહમંદી થશે, અને તમામ દુન્યાપર પોતાની અદલ રાજધાની ફરીથી સ્થાપશે!

ઓ ભાઈ! જ્યાં જશે ત્યાં હરકત મળતી રહેશે: માટે ઝપ્પાંનને ખંધ રાખજો, કોઈની માયા મહેરબાનીપર ધ્યાન પુગાડશો નહિ; એક માર્ગી થવાનું પસંદ રાખજો; અને સંકટવેળા સહાય થજો, કે જેથી તમારું જીવન ખુશ ખુશાલ રહે!!!

(સ્વપનાની તાસીર, ન રહ્યો આ જગમાં મુંજનો કાષ્ઠ સાથી)

અય વાંચનાર ! ઓ મારા પ્રીય વાંચનાર ! જ્યારે, હું દુન્યામાં નહીં એમેર નજર કરતો ઉભો રહું છું ! ત્યારે મારી સનમુખ એવું નજરે પડે છે, જે તમામ ઈનશાનો પારેલકતાગાની બંદગીમાં મસ્ગુલ છે ! પણ, અજબ છે કે રાતદિન રંજ ખેંચતાં, તે સાહેબ, પાસેથી કશો ગંજ મેળવી શકતાં નથી ! અને નાહકનાં હેરાંનગતી ભોગવે છે, ત્યારે મેં મગજ પર એવો ઠેડાવ કાઢ્યો, કે એની દોસ્તીમાં, ચક્કર ચલું, એમાં કશી રીતનો ફાયદો લાંસલ થઈ શકતો નથી; અને દુન્યાની લાલચો, આવા સજળથી, ભોગવી શકાતી નથી ! તેથી હું સેતાનની સોખત કરવાને ગયો ! દિલમાં એવું ધારીને કે, તે, મને આ દુન્યાની તમામ માલ માલકતથી ભરપુર કરશે અને જાગેદાંત તલક આ દુન્યાની ખુશીખુરમી ભોગવતો રહીશ ! જેથી, મેં રાતદિન તેની પરસ્તેશ (તેના દરમાન મુજબ ચાલવું) કીધી !

એક વેળા રાત્રે હું ખાગમાં ફરહર કરું છું ! અને તેની સોળતમાં ચક્રચર થઈ રહ્યો છું, એ દરમિયાન કોઈ મને આવીને પૂછે છે ‘અય નવજવાન ! તું કાણુ છે ? અને રાતની વખતે તને અહીં આવવાનો સળગ શો ?’ મેં કહ્યું ‘ઓ જોડાંનપનાહ ! હું સેતાનની રોધમાં રાતદિન ફરું છું, અને તેના માર્ગપર સંપૂર્ણ જવાને કોશિશ કરું છું !’

આ સાંભળતાં સાથ, તેણે જવાબ દીધો ! અય મરદ ! ‘હું પોતે સેતાન છું અને તું ખોટા ના ધર ! જ્યારે તે, મને યાદ કરીધો છે, ત્યારે મારે પણ તારો અહેશાંત લુલ્લો નહિં જોઈએ !’ આટલું બોલી, તે, મને ખજાના તરફ લેઈ ગયો અને ફરમાવ્યું જે, ‘તને શું જોઈએ છીએ, તે સર્વે તું અહીંથી લેઈ ચાલ્યો જા !’

મેં તેના હોકમને માન આપી, જર જવાહીર તથા દૌલત ઊપાડવા માંડી અને વિચાર્યું જે, હવે આતો સોનેરી ટક મળી ! અને હું ખુશ ખુશાલ રહીશ ! તેણે જણાવ્યું ‘જે, હજુ પણ, જમ બને તેમ ખજાનો હાથ કર !’ જેથી હું તાણુળ થયો, અને તે માલમતાપર ચક્રચર થઈ ગયો !

હવે ધરે રવાના થતાં, તે ખજાનો મુંજથી ઊંચકાયો નહિ ! ત્યારે તેણે હેકમત ચલાવી કહ્યું, ‘ઓ સેતાનના બંદા ! તું માલ હજુ એક હાથ કર, હું તને ઊંચકવામાં મદદ કરીશ !’ આવી ઉપકારની લાગણીથી, અને મારી જવા લેહુજ્જતદાર સોખનથી હું ગાફેલ થઈ ગયો !

હવે સેતાને મારા બંને હાથ પકડી ધર તરફ હવામાં ઉડવા માંડ્યું પણ એકાએક ન ધારેલી રીતે, કોઈ પ્રેસ્તો આવીને, ઉભો રહ્યો, અને મુંજના બંને પગ નીચેથી પકડ્યા ! (અફસોસ મારો લાજપર અને સદ હુજ્જર અફસોસ મુંજના કાજપર) અને પુછવા લાગો, ‘જે અય બેદિલ જવાન આ બધા ખજાનો તું ક્યાં લેઈ જાય છે ?’ મેં જણાવ્યું ‘ઓ બક્ષા પીર ! એ મારો પોતાનો નથી પણ સેતાનનો છે !’ આવા બેદ-

ભર્યા સોખન સાંભળી તે ગરમ થઇ ગયો, અને કહ્યું ને 'તું જ્યાંથી લાગ્યો હોય, ત્યાં પાછો ગુપચુપ મૂકી આવ ! કારણ, હું સેતાનને લેશબાર પીછા-છી શકતો નથી, કે તે આ દુન્યામાં શું હસ્તી ધરાવે છે !' (આથી વિચાર કરું છું કે બેવફાનો બદલો બેવફાજ છે !) આવા તાંના જનીના સોખન સાંભળી, બંને વચ્ચે (ફરેસ્તા અને સેતાન) લડાઈ ચાલુ થઇ !

એક કહેકે મારો અને બીજો કહે કે મારો !! અને ત્રીજાને મળ્યો નફામાં દોજખનો ખાડો !!! ફરેસ્તાએ, જેમ બને તેમ, મારા નીચેથી પગ ખેંચવા માંડ્યા ! અને સેતાને મારા બંને હાથ હવાપર જેસબર ખેંચ્યા ! ને મામલો જોઇ હું તદ્દન બેફાંમ થઇ ગયો ! અને ગભરાઈને બોલ્યો ! 'અરે ઓ સેતાન ! મને નથી જોઇતી હવે તારી દૌલત ! યા, નથી જોઇતી મુંજને, તારી જાહોજલાલી ! હવે તું મને આ દુખના દરિયામાંથી મુક્ત કર !' આવું સાંભળીને સેતાન હવાપર ઊડતો થયો, અને ફરેસ્તા ક્રોધ ગુમ થઇ ગયો ! તુરત મારું બદન, મટી મીસાલ થઇ પડ્યું ! અને લોહી, પાણીમાં મીશ્રણ થઇ ગયું ! !

ત્યારબાદ ખાખમાંથી બેદાર થતાં, હું નજર કર છું ! હું કરું છું નજર આસપાસ ! પણ મુંજને નથી મળતો કોઇનો સ્વાસ ! પણ તમામ દુર્ગંધી ચીજો આવી રહી છે મુંજની પાસ ! ને હવે મને નહિ, હાં મુંજનો કોઈ સાથ !

આ જોતાંને સાથ, હું પોકાર મારીને બોલું છું, 'અરે ઓ સેતાન અરે તું નીચ ખસલતના હેરેમન ! આખરે પણ તું તારું સેતાન-યતપણું દેખડાવ્યા વગર રહ્યો નહિ ! મેં, તારી રાતદિન પરસ્તેશ કીધી, પણ, તુંતો બેવફા થઈને ચાલ્યો ગયો ! અને મુંજને આ પાપી જેહાંનમાં અલાહેદો મુકી દીધો ! દયાનત હોજો ! અરે ઓ પાપી તારાપર સદહજર દયાનત હોજો ! ! ! કે આવી દગલખાજ કરી, તું ખસલતના લોકોને પૈસાની લાલચ દેખડાવી બદીમાં ફેંકી

દેહે ! અને જ્યારે જળમાં ફસી પડે છે, ત્યારે તું મુકીને ચાલતો થાય છે ! અને તેની જીંદગીનો કિમતી નફો લુટી લેઇ જાય છે !

અય હેરેમન ! અગર હું વધારે ખુલાસાવાર જાહેર કરું તો, ઓ ! બદનની ખુરી શકતીઓ ! તું નાબુદ હોજો ! તારું કૌવત રોકત હોજો ! અગર તું બદનમાં પેવસ થઇ નહિ હોતે, તો હું આજે એટલો કમખખત બનતે નહિ ! અને દુન્યાની લાલચોને વશ થઇ, બોદા તર્જી માઈ સર ફેરવતે નહી ! અને દોજખના દિદાર જેવાની ફરજ ફરીથી પડતે નહી !

માટે, હવે હું સોગંદખાઉ છું કે ફરીથી તારું નામ દેહ નહિ ! પણ બોદાની એબાદતમાંજ માઈ દિલ લગાડું ! પછી, લાખો સેતમ તેનાથી ગુજરે તો કશી રીતની ઢરકત નહિ ! સખખ, તેતો કયામત સુધી પાસેનો પાસે રહેશે ! અને ફકટ અશોઇનો માર્ગ જાહેર કરતો રહેશે ! પણ, તારી મીસાલ, બેહુલ કરી ચાલ્યો જશે નહિ ! એટલું સમજવાને, પહેલાં, હું નાદાંન, નીચ અને કમઅકકલી રહ્યો ! જેથી, ખુરી લાલચોએ, મુજપર ફાવી જઇ, પસ્તાવામાં ગેરફતાર કીધો !

તા. ક. ઓ ઇનશાંન ! તું ચેત ! મગજ શાંત રાખી, ખારીકીથી એક એક લાંઘનપર નેંગાહ પહોંચાડ ! અગર, દોજખી આતરાથી તારો છુટકારો કરનાર હોય તો મુજમીસાલ, તારો વખત ગાફેલીયતમાં નાકાઢ ! પણ બોદા સાચ દિલ બાંધી તારા દિલનો તું પોતે સાહેબ થા અને ગુલામ ના બન !

અસરકારક સવાલ જવાબ.

૧ સવાલ—શું અહુરમજ્દ જેવી હસ્તી છે ?

જવાબ—પોતાનો અવલ્લથી તે આખર સુધી વંશવેળો તપાસવો, જો, કંટાળો લાગે તો માનો કે ‘એક’ છે; અને આગળ જવાય તો જે છેલ્લો, તે અહુરમજ્દ પોતે, અને રહેશે તે પણ પોતે; બાકી જે હસ્તી છે, તેની નીસ્તી છે !

૨ સ૦—અહુરમજ્દ ક્યાં છે ?

જ૦—જેમ એક બીજમાંથી જાડ પેદા થાય છે, પણ જાડમાંથી તે બીજ માલુમ પડતું નથી તેમ, હરેક હસ્તીવાળી ચીજમાં, પોતાની બારીકમાં બારીક રોશની મુકી, પોતે, શુંમ થઈ ગયો છે (બાકી ચક્ષુથી તે દેખાવ આપી શકતો નથી)

૩ સ૦—માણસ કોણ ?

જ૦—લાલચુ પુતલું

૪ સ૦—તેને દોરવનાર કોણ ?

જ૦—ફરોહર (રાહગર)

૫ સ૦—પરવરદેગારને હૈયાતી બક્ષવાનું કારણ શું ?

જ૦—એક કસોટીને ખાતર !

૬ સ૦—પરવરદેગાર ઈનશાંનોને ઉત્તમ અક્ષત આપી, શું ફરમાવે છે ?

જ૦—અય મારા બાકી બંદા ! હું તારા પોતીકામાં છું અને જે તું છે તે હું પોતે છું ! પણ તારામાં હું પાછું આવવાથી, તે

મારીસાથ જુદાઈ રાખી છે, તેટલામાટે તારી ચશ્મ રોશન કરવા, મેં, બંદીખાનું બનાવી, તને આ જેહાંનમાં ફેંકી દીધો છે, માટે તને ઘટેય કે એ બંદીખાનું હવે, મહાન મુશ્કેલી સાથે તોડી, પાછો મને મળી જા!

૭ સ૦—એક ચીજ એવી દરશાવો કે, જેમાં પુછનારને, જવાબ આપનારને, અને સાંભળનારને ફાયદો નથી મળતો, પણ નાહકની બદલામી મળે છે.?

જ૦—પુનરજન્મ!

૮ સ૦—શું ઇનશાંતો બીજે જન્મ લે છે?

જ૦—જ્યાંસુધી ખુદરત અને ખલકતનો હક અદા થતો નથી, જ્યાંસુધી ખુદાપર જાનફેશાની થતી નથી, જ્યાંસુધી, તેના સાચા ઈસ્તાદને જાગૃત કરતા નથી, ત્યાંસુધી ઇનશાંત હકદાર નથી, કે, એક આસમાનની ખજર મેળવ્યા વગર, સાતમા આસમાનપર એકદમ કુદકો મારવો! અને શીખેલાઓ તેમજ દાનતોને ઘટેય કે, નાદાંત આગલ ખુદરતની તારીફ કરશે તો તમારી વાતને લોકો મંજુર રાખશે નહિ; અને તમારા માર્ગપરથી બેધ્યાન થશે, માટે, એટીને ચાલજો!

૯ સ૦—ખુદરતની તમામ ચીજોને પીછાંણી, સમ્યાદ કેમ મેળવી?

જ૦—દુન્યાની મહોળત અને માયા દુર કરી, તમામ સદ્ગુણો એખત્યાર કરવા એટલે આપોઆપ જે માંગશો તે હાજર છે! અને તેનાથી જે સંતોષ મળે તે કરતાં વધુ, કેતાબ, યાતો, શીલસુફ પણ આપી શકશે નહિ.

૧૦ સ૦—ધણાં શીલસુફો, પીરપેગમ્બરો અને તેનાથી હદથી બધા પાક જરથોસ્ત પેગમ્બરનું લખાંણ અલંકારીક રૂપમાં (લેદબરમમાં) કાંય છે?

જ૦—જો બધું ખુદશા આકારમાં હોય, તો, લોકો તેને સાધારણ ગણી, તેની કિંમત શું છે તેના જરાએ ખ્યાલ કરે નહિ. તેમજ,

છુટથી વાત કરતાં, તેનો ગેરઉપયોગ પણ કરવાનું દરેક વિચારે, માટે, માનીઓજ તેની કદર અને કીંમત પીછાંણી, જોઈતો ખોરાક લેઈ, સંતોષ પામે !

૧૧ સ૦-દરેક ધર્મનો પાયો શું ?

જ૦-પહેલાં સચ્ચાઈ !

૧૨ સ૦-ધર્મીઓનું તે શું ?

જ૦-ધર્મના તમામ કાયદાને માન આપી, તેના હોકમ મુજબ ચાલવું; કારણ ધર્મ પોતે સાચી અને પરહેજગાર રાંણી છે જે કદીજુલાવો ખવરાવે નહિ, અને તંગદસ્ત હાલતમાંથી, એકદમ છુટો કરી, આખર ઇજ્જતમાં રાખે.

૧૩ સ૦-નીતી રીતી અને કેળવણી શું બતલાવે છે ?

જ૦-પુરા જુરસાની રાતદિન કતલ કરી, સદ્ગુણી બનવું ! (એટલે કે પોતે પોતાને કેળવવો) એજ ફક્ત કેળવણીનું ખરું નામ છે !

૧૪ સ૦-કેળવણી કેવા પ્રકારની હોવી જોઈએ ?

જ૦-ભાષા સાથે ધાર્મિક જ્ઞાન.

૧૫ સ૦-ધાર્મિક જ્ઞાન ન હોય તો શું અનન્નમ (પરીણામ) ?

જ૦-કોઈ પણ ભાષા એ ફરજદ છે, ને ધર્મ માતા છે, અને આસમાન પીતા છે. માટે, જે ફરજદ પોતાના પીતા અને માતાથી દુર પડી જાય અને તેની દરકાર નહિ કરીએ તો તે ફરજદ ખીશકક કંગાળીયત હાલતમાં આવી પડે, જેથી ફરજયાત, આસરો લેવા બદીને વશ થાય !

૧૬ સ૦-ઉંચ કેળવણી સાથે આત્મિક જ્ઞાન હોય કે ?

જ૦-આત્મિક જ્ઞાનની શીલસુશી, ક્યાંમતસુધી શીખો, છતાં થોડીને થોડી છે.

૧૭ સ૦—આ જમાનામાં ઘણા ફરજંદોને એવા ફરજ કાંચ નહિ મુકવામાં આવતી ?

જ૦—પહેલાં તેનાં માતપીતાં, અને પછી કાએલો, ઊંડા ભવીષ્યમાં ફરતા ફરે છે જેથી તેઓ, ખીચારા ફરજંદોને જાગૃત કરવાને અશક્તિવાન છે.

૧૮ સ૦—શું હુકુમતો અને વિચીત્ર છોકરાંને રાહ પાડી શકાય કે ?

જ૦—હકુમતોએ માણસોને એટલાં બધાં આપએખત્યાર અને અફસવાલાં યનાબ્યાં છે કે, જે તેઓ ચલાય, તે, કરી શકે ! મારે એના ઉપાય એજ છે કે, પોતાનાં સમજ કોઈની તરફદારી કર્યાવગર જાનફેશાંની કરવી, કંટાળો ન રાખતાં, શીક્ષા વખતે શીક્ષા અને બલ-મણસાઈ વખતે બલમણસાઈ દેખડાવવી ! તેના ગુણોને ખીલવવા અને હિંમત વધારવા, મધુરચયનસાથ ગોઠતેગો કરવી ! ઠોકર ખાય એવાં કામો કરાવવાં ! ખુશી કરવા અને મગ્ગ સાફ કરવા, અનેક જાતની કળા, હસબોલથી કરી બતલાવવી ! છુટથી બહાર હવામાં ફેરવવું ! તેના કસૂરોપર ધ્યાન પુગાડવું પણ ઘણીવિંળા નાંખતી ફરી જઈ, ધીમે ધીમે પ્રસંગપર સમજવતા જવું ! જેથી સામો શખ્સ તેને જીતી લેઈ, પોતાનો ખુશીવંતો ચલકાટ જરૂર તેનાપર ફેંકી શકશે !

૧૯ સ૦—કયા શાએરોનાં લખાણુ અસરકારક નીવડે ?

જ૦—પોતાના જીગરમાંથી પોકાર નીકળે, તે વખતે, બધું જોધ ભુખ અને દુઃખ છોડી દેઈ, કલાંમ શાંત મગ્ગ રાખી ચલાવે ! અને તેના પોકાર બંધ થયા પછી પાછી મુકી દેય ! (જેની રીત દુધ, આતશના જોરે, જોસ-ભર આવે છે, અને તેનો તુરત અટકાવ કરવામાં આવે છે તેમ)

૨૦ સ૦—કયાંમતસુધી વખણાય ખાણુ, અને તેજવળી ગુનાહને પાત્ર પણ કોણ હોય ?

જ૦—જો શાયરો, તરફદારી કર્યા વગર કામ કરે, તો, તેઓની હમેશતલક વખાણુ થાય ! અને જે શાયરો પોતાના જાતની લાભ ખેંચી લોકોના મગ્ગને ડામાંડાળ કરે અને ખોટું સમજવી, હરેકને નીતીમાન

માગિપરથી દુર કરે તો, તેઓ, ક્યાંમતસુધી ખરા ગુનેહગાર છે ! કારણ દરેક જણનો ગુનાહ તેને શીરે હોય છે !

૨૧ સ૦-કોણના ટેકાપર લોકો ચઢીજઈ એકીન લાવે ?

જ૦-જે ઘણીઓ મુંસીમતી ખેંચી, ભલાને ખુરામાં સમાઈ જઈ, મધમાખની મીસાલ રસચુસી, પારકાંઓને, પોતાની આર્થન ફરજ સમજી, પાવાને મજબુતાઈથી આગ્રહ કરે તેઓના !

૨૨ સ૦-કયું ફરજદ મોંતપણે પણ વધુ દીલગીર અને દુખી હોય ?

જ૦-જેનો માતા, ફરજદનો જન્મ આપી, તુરત હક્ક થાય તે (ગુજરી જાય)

૨૩ સ૦-ગળામાં ડ્રાંસો ખુશીથી કોણ નાંખે, અને પછી પસ્તાય ?

જ૦-જે શખ્સ, હાથ પગની સલામતી, અને ઉસ્તવારી ન હોવા છતાં એકાએક પીછાણકર્યાવગર શીયાદીનાં ગાંઠથી, લલચાય તે !

૨૪ સ૦-શું સગપણમાં શીઆદી કરવી લાભકારક અને ઉત્તમ છે ?

જ૦-સગાંમાં શીઆદી કરવાથી લોહીની પીછાંણ થાય છે, એક-મેકનાં ગુણો માલુમ પડી આવે છે, જવાન નર ખોટીરીતે પૈસાનો ઉક્ક માંગતાં અચકાયછે, અને કુળની આખર રાખવા, તેઓપોતે પણ નીતીમાન બને છે !

૨૫ સ૦-ખરો આદશાહ કોણ ગણાય ?

જ૦-જે શખ્સ ગુપચુપ ભલાઈ કરે, અને, તંગી વખત ભલાઈ પર હાથ મારે નહિ અને પ્રમાણિકપણે કમાઈ, નીતીમાન જીંદગી ગુજરી ખુદાપર પુરતો પ્યાર રાખે તેજ ! તખ્તપર બેસી આદશાહી કરનારા, એઓ તો સેતારાની ચારીના જોરે છે !

૨૬ સ૦-ખરો લડાયક કોણ ?

જ૦-પોતાના માતપીતા, ઉસ્તાદ, શેઠ, અને તમામ દોસ્ત આસનાઓને વખત આવે તેમના કસુરો જાણીજઈ, સચ્ચાઈપર

ઉભો રહી, બે સોખન કીમતી જાહેર કરી, પુરતજ એક ગાંઠથી જોડાય તે !
શમશીર અને ઢાળથી ખરો લડવો કદી કેલવાતો નથી !

૨૭ સ૦-ભારી લથીઆર અને સેતાંનોને કેમ વરાકરવા ? (જીતી લેવા) ?

જ૦-નમનતાઇ સાથ માથું આપીને !

૨૮ સ૦-આ દુન્યામાં જાંણી જોઈને વધુ ગુનાહ કોણ કરે છે ?

જ૦-પરવરદેગારે ન્યામત આપ્યા છતાં, કંજુસ આદમી
ચોતાના પૈસા જતા રહેશે, એવું ધારી, હરેક સાથ, હરેક કામમાં, કાવા
દાવા રમે છે તે !

૨૯ સ૦-કોણનો દાલતનો ખજાનો, અને આવતું કુટુંબ નાશ
પામે છે ?

જ૦-જે શખ્સ, હરવખત, પોતાની નોક, ખોટી રીતે જળાવી,
સારું જોતો નથી અને સાંભળતો પણ નથી તે !

૩૦ સ૦-ખુદા શું ચીજ શાંખે, અને શું નહિ શાંખે ?

જ૦-પરવર બધું, છુપી રીતે શાંખે, અને એખતે પણ ઢાંકે,
પણ ગરૂરી કદી શાંખીત્ય નહિ ! કારણ તેવણ પોતા હરથડી શરમા-
વે છે કે મારાં, પ્રીય ફરજંદો, મારી અદાલતમાં નમનતાઇનો ખજાનો
અખુટ છે. પણ ગરૂરીનો ખજાનો કાંઈજ નથી, માટે, લેવા આવશે
તો હાથ ધોશે (ગરજતારીમાં ઉતરશે)

૩૧ સ૦-દિવસના મીનીટે મીનીટની ચોકસાઈ, ખત અને આપેલું
વચનપર જીત કેમ મેળવાય ?

જ૦-અમુક કામ અમુક વખતે કરવુંજ અને તેવખત હરેક
માયા મહોખત લુકી જઈ, મારું મોંત થશે, યાતો મારી મેળવેલી આખરૂ
જાહેરમાં લુટાશે, એવા ખ્યાલો રોજબરોજ મગજપર ઠસાવાથીજ !

૩૨ સ૦-આ દુન્યામાં સત્ય યોગણ કેટલી ?

જાન-પંદર લાખે જો એક સંપૂર્ણ મળી આવે, તો, પોતાના શીરીન સોખન અને ચલકાટથી આસપાસ પંથરાતી થોડી બદી નાબુદ કરે !

૩૩ સં-આ જમાનામાં, દાનાવ, પરહેજગાર અને રાસ્ત ફીલસુફો કેટલા ?

જાન-જ્યાંનના એકેએક, તેમાં નીચ આદમી પણ; છતાં, જીગરના કોઈ મળતા નથી !

૩૪ સં-ખરો ઉસ્તાદ કોણ ગણાય ?

જાન-જે શખ્સો રાતદિન જેહમંત ખેંચી, ખોદાએ આપેલા પોતાના ઉસ્તાદને જાગૃત કરી, તેની પાસેથી શીખી લેઈ, વધઘટ કર્યાવગર ખીજને શીખવે તે !

૩૫ સં-મરકીનું કારણ શું ?

જાન-મુળ કારણ પવિત્રાર્થનું ખુન, અને તેપરથી બદલુવા અને ઝેરીજીવનનું એના રોપા પેદા થયા, તે !

૩૬ સં-એને નાબુદ કરવાનો મુખ્ય ઉપાય કયો ?

જાન-થોડાક વખત, જગે જગ અને મહોલે મહોલે આતશ-પર સુગંધી તેમજ સ્વચ્છ ચીજો બાળવી; હરેકે પોતાના ધર્મના ક્રીયા કામો ચોક્કસરીતે ચોક્કસ વખતસુધી કરી બતલાવવાં; અને તેના હોકમ મુજબ ચાલતા રહેવું. માટે એકીત તે પરવરદેગારને અર્પણ કરે ! અને કરોડો રૂપીઆની બરબાદી કરવી, અને લાખો ઉપાયો ચોજવા એમાં ખોદા રાજ નથી !

૩૭ સં-દુઃખ દરદનો સહેલો ઉપાય કયો ?

જાન-અરદીએહસ્તયખટ પાકીજગી રાખી, પોતે, ભણવી ચાતો કોઈ પરહેજગાર શખ્સપાસે ભણાવવી; સખખ, એના ચોક્કસમાંથ દરદીને ગુપ્ત અસર કરે છે !

૩૮ સં-શું દરદીને અધારામાં રખાય કે રોશનીવાળી જગામાં ?

જ૦--દરદીને બત્તી અથવા બીજી ચીજની રોશની મળે એવું કરવું, કે, જેથી તે ગડબડ તથા રોર બકાર કરે નહિ, અને તમામ બદ હવા, રોશની મળવાથી નાબુદ થઇ જાય છે !

૩૯ સ૦--ઉત્તમમાં ઉત્તમ નેંકી કેઈ ?

જ૦--ખીન ગરબવંત થઈ, હરવખત લોકોના પરોપકારી કામમાં ભાગલેઈ એક સોખનથી, રાજી રાખવાં, અને વળી નમીને ચાલવું. એ જેવું ખરું સુખ મુંજને બીજું એકે માલુમ પડતું નથી.

૪૦ સ૦--નેંક આદમી કેમ થવાય ?

જ૦--પહેલાં તે તેની કીંમત ધુળ સમાન હોય છે, ત્યારપછી, તે થોડું ઘણું શીખે છે, અને જેમ જેમ તે, આગળ વધવાનું જલદીને જલદી પસંદ કરે છે તેમ તેમ હજારો મુંસીબતી ચાર દિશા તરફથી પડે, છે, લોકોમાં આવી તે સારીરીતે કચડાય છે અને ત્યારપછી ચોક્કસ જાતનું રૂપ લેઈ લેય છે. (જેવી રીતે લોખંડ જમીનમાં હોય છે, પછી, તેને સાફસુફ કરવામાં આવેછે, ત્યારબાદ પુરતા આતશમાં નાંખી તેનો, કાંઈ પણ ઘાટ બનાવવામાં આવે છે તેમ.)

૪૧ સ૦--તખીઅત દરસ્ત રાખવાનો સાધારણ ઉપાય કયો ?

જ૦--ઉઠવાનો તેમજ સુવાનો વખત નીચમીત રાખવો ! મધ્યમ અને જુસ્સા ઉત્પન નહિ થાય એવો ખોરાક લેવો ! ભુખ, વખતેજ, ખાતું લેવું. ત્યારબાદ ફરહર કરવું, જોલામ લેતાં ભુલવું, નહિ, દાતણ કરતાં કફ પાડવા, રૂતુને અનુસરતાં કપડાં પહેરવાં, વખત મળવે ખુલ્લી હવા લેવી. ફરસુદનો લાયક અને રૂંડો ઉપયોગ કરવો.

૪૨ સ૦--જરથોસ્તી જુંડો એકવાર પાછો ઉડે, અને તક્રોબરી, ખોટા ખર્ચ, આજસાધ, એરોજગારી, પારકી નીંદા, ન ધારેલાં હજારો દુઃખ દરદ, માત પીતાની નાફરમાનદારી, આપઘાત અને અપવીત્રાઈ દુર થાય, તેનો સહાસીક પાયો કેમ નાંખી બતલાવવો ?

જ૦--દરેક દેશમાં કેળવણી સાથે ધાર્મિક અને નીતીમાન ખાતાં સ્થાપવાં, પાઠો મોઢે કરાવવા નહિ પણ ખંત અને ફરજસાથ

અમલ કરતાં શીખવવું ! અઠવાડીઆમાં એક દિવસ નક્કી કરી, દરેક જગ્યાએ પાક મકાનોમાં બંદગી કરવાનો કાયદો જારી રાખવો ! જગજગ વાયજ કરાવવી ! પંચનોટ્ટેકો ચાર બાજુથી મક્કમ કરવો, અને પછી જુઓ કે આત્મીક જ્ઞાનનો આતશ રોશન થયો, કે, તે પછી ચહાશે તે કરશે ! અને ગેરફતારી ને પાયમાળી બધી દૂર થઈ જશે. એ સિવાય આ નાચીજ બંદો રતીભાર બીજું કહી શકતો નથી ! માટે જ્ઞાનીઓ ધ્યાન ધરજો, કે વેળા અને ઝાડોને માટે હજારો પોકારો કર્યા કરવા, તેના કરતાં, આવતી ઓલાદને કેમ બંચાવવી તેનો હવે કાંઈ શાંતપણે દર્યાફત કરો.

૪૩ સ૦--ખુદાનો ઈન્સાફ કેમ તપાસાય ?

જ૦--જે ચીજ ઉત્તરે મળે તે દક્ષીણે નહિ મળે. અને જે પુરું મળે તે પશ્ચીમમાં નહિ મળે. તેમ જ રસ્તે જશે તેનાં ફળ, તમોને સ્નાખવાનાં છે ! પછી તમો આગળ વધશો તો રસ્તો રોશન થશે. અને પાછળ હટી બેસશો, તો, આ દુન્યાના ફાંડામાં પડી અંધકાર જોશો.

૪૪ સ૦--ખરો સુધારો કયો ?

જ૦--દરેક જણાં ખોદા તર્ફ સર રાખી, પોતે પોતાને સુધારી આગળ વધે, બાકીના દરેકે દરેક સુધારા, સુતેલા સેતાંનને હુથીઆર આપી બચૂત કરવા કીજે છે !

૪૫ સ૦--ખરા શીલસુદ્ધ અને દાનાવોને શું મળે, તો તેઓ ભુખ, દુખ, અને માલમતા ભુલી જાય !

જ૦--લાયક વખતે માત્ર હિંમત અને લેહજજતદાર સોખન ! આ મળવાથી તેઓ ચોર કાયદા જેહાંનને કરી બતલાવે છે !

૪૬ સ૦--નવજોતની કીયા થવા આગમજ, બચ્ચાંને ખોરાક વગર કાંય રાખવામાં આવે છે ?

જ૦--ચોક્કસ ખોરાક એવા હોય છે, કે જે તેઓના મગજને બે-ધ્યાન બનાવે છે ! અને પવીત્ર કીયા વખતે શું થાય છે, અને શું ઘડા લેવા જોઈએ, જેનાથી તેઓ દૂર થઈ જાય છે, એટલા માટે.

૪૭ સ૦-નવજ્ઞેત તે શું?

જ૦-અણુસમજ હાંદગીમાંથી નવી સમજ (હાંદગી) મેળવવી કે જે વખતથી, તે બચ્ચું પોતે પોતાની કરણીનો જવાબદાર હોય છે !

૪૮ સ૦-નવજ્ઞેત સાંજે થાય, તો કાંઈ હરકત છે ?

જ૦-ખરે વખત એને માટે સવારનો રાખવામાં આવ્યો છે. કારણ કે પૂર્વેની રોશનીના ચક્રચક્રીત અને ખુશનુંદ કીરણો, તે બચ્ચાંનાં મગજપર સારી અસર કરે છે, અને બદલવા નાખુદ કરે છે. (એવું મારી નાકેશ અકકલ કબુલ કરે છે.)

૪૯ સ૦-શું જ્યોતીષ શાસ્ત્ર ખરું છે ?

જ૦-એ શાસ્ત્રનો જમાનો ખીલકુલ અંકાતો નથી. એ માત્ર આસમાની કેતાબ થયે છે ! પણ જમાના પછી જમાનો બદલાતો ગયો તેની સાથે સચ્ચાઈ નાખુદ થતી ગઈ, તેના બદલામાં લોકો પૈસાને ખરી સચ્ચાઈ માનવા લાગ્યા, અને લોકોને ગમે તેમ દોરવવા લાગ્યા જેથી હવે, હરેકજણ ગમે તેમ બોલે છે. અને એટલા ખાતર એતેકાદ, જેવા ચીજ પણ રહી નથી.

૫૦ સ૦-આ જમાનો હરપણે અદેખાઈ અને અંતસથી ભરપુર છે ! જે ખુરાશને મીઠાસ સમજેય અને નેંકીને તીખાશ સમજે છે એનું શું ?

જ૦-ખરી શક્તીઓનો દોર એટલો બધો વધતો જાય છે કે છતે આંખે, શીઠા રંગનો પદકો ફરી વળ્યો છે; માટે આવા સમયે, જે, છટકી જાય, એના જેવો ખુલ્લુંદ તકદીરવાળો અને સપુત આ જોહાંનમાં કોઈજ નથી.

૫૧ સ૦-ખુદા તરફની ફકીરી કરવાનો કોણને હક્ક છે ?

જ૦-જે શખ્સો, હાતમ દિલના થઈ શુભ કામો કરતા રહે ! અને સર્વેને પોતાના ભાઈબંધ ગણે તેનેજ ! નહિંતો કે ફકીરો અને દરવીશો, તો, રસ્તે રસ્તે ઘણાં માણુમ પડી આવે છે.

૫૨ સ૦-દુન્યામાં જીવતાં જીવત છુટકારો કેમ મળે ?

જ૦-આ દુન્યાને પાણીના પરપોટા મીસાલ સમજ, એક હાથપર બંને જોહાંનની ફરજ બજાવતો રહે તેનેજ !

૫૩ સ૦—ગુસ્સાની અકસીર દવા કેઈ?

જ૦—ઝખાંન છેજ નહિ એવું સમજવું; યાતો પાંચ કદમ દુર થઈ જવું.

૫૪ સ૦—કઈ ચીજ ખરીદવી અને કઈ નહિ ખરીદવી ?

જ૦—અગત પડતી ચીજનો રૂપીઓ આપવો પડે તો ખુશી સાથ આપવો! પણ જોતો તમેને લેશમાર ખપ નથી, તે જો કદી રૂપીઆની એક ચીજ એક આને મળતી હોય, તો તે, કદીપણ ખરીદવી નહિ.

૫૫ સ૦—નેંક આદમો જેમ બહુ કરે છે, તેમ વધુ મુશ્કેલીમાં શાસાઈ ગરકાવ થાય છે ?

જ૦—જેમ એક ખીકટ અને તોફાંની દરીયો પસાર કરતાં અવલથી તે આખરસુધી, તરનારને અનુભવ મળેછે તેમ.

૫૬ સ૦—ધણાં માણસો નિતીમાન જીંદગી ગુજરી, તખીઅતની સંભાળ લેવાછતાં શાસાઈ દુખી થાય છે ?

જ૦—કોઈ દરદો એવાં હોય છે, કે, ફરજદો વારસામાં લેતાં આવે છે, માટે માઆપોને ઘટેય કે, પવીત્રાઈપર ચુસ્ત રહેવું, કે જેથી તેઓ અતીચનાહ કરતાં અટકે.

૫૭ સ૦—દાનાવોને બધા ઉપાય હાથ લાગા, પણ, ખોદા તરફની આફટ અને ગેરફતારીનો ઉપાય નહિ મળ્યો, છતાં, તેઓ પોતાપરથી શું બતલાવી જાય છે ?

જ૦—શુક ખુદા ! અય માલેક શુક ખુદા ! તું છે પાલનાર ! તું છે મારનાર ! તારી અદાલતમાંથી સેવટે પણ દાદ વગર કોઈ પણ નહિ ફરનાર !

૫૮ સ૦—ખરો ઠગ કોણ ?

જ૦—અંદરખાનેથી બુરાઈપર જીવે, અને બહારથી પવીત્રાઈપર જીવે તે !

૫૯ સ૦—આદશાહી, ન્યાય, કાયદા અને બંદીખાતું કોણને નહિ જોઈએ ?

જ૦—સાચ્યા, પ્રમાણીક અને રહેમદિલના માણસોને.

૬૦ સ૦-દાનાવ કેમ થવાય ?

જ૦-લોકોનું સર્વેસ્વ શાંખી જાય, ખરું ખોટું જાહેરમાં લાવવાને માત્ર પોતાની આઇન ફરજ સમજે. થોડું પણ લાયક બોલે. વાતચીત કરતાં ઇનશાંતોની પહેલાં પીછાંણુ કરે. ડગલે ને પગલે મુંસીબતી ખેંચી અનુભવ મેળવે. બીજાને સુધારે, તે આગમજ પોતે પોતાને સુધારતો રહે. યુરા અને બલાઓમાં નિરદોષ આદમી મીસાલ બેલાઇ જાય. ફરજ ન કરતાં, થોડું કમાઈ, તેનો બલો ઉપયોગ કરે.

૬૧ સ૦-લાયક બાદશાહ કોણને નેમાય ?

જ૦-જે બાદશાહ દાનાઇ અને પરહેજગારીમાં પુર હોય, તેનેજ. સખખ તેજ બાદશાહ પોતાની પ્રજાપર મહેરની નજરથી જોઇ શકે, નાલાયક કરો દુર કરે, સુખ સંપન્નમાં કેમ રહેવું અને કેમ રાખવું તેની ખબર તેનેજ હોય. અને તેના રાજ્યમાં ખુન, અને ન ધારેલી આફટ અને ગુનાહુ થતા અટકી શકે, ને, દરવીશ લોકો પણ ખુશી સાથ દિન ગુજારે !

૬૨ સ૦-એવા ત્રણ શખ્સો કોણ છે જેઓ પોતાનું લોહી, નાહકના તાવી નાંખી પાણી કરે છે.

જ૦-૧, ખેલદ આફટ અને દુન્યાના તરેહવાર જાતનો ફેસાદ જોઇને બળાપો કરે છે. ૨, અદેબાઇ અને અંતશયી પજરે છે. ૩, પોતાની માશુકની દુરીને લીધે હમેંશા તેને યાદ કરતો રહે છે તે !

૬૩ સ૦-ફકીર મરદને બાદશાહી કોણ આપે ?

જ૦-જેની ઓરત પવીત્રાઇપર જાનફેશાંની કરી, ધરબારને પણ તેજ રીતે રાખે, અને હાલત જોઇ ખરચ કરે અને સાચી વશાદરી બતાવાવે તે.

૬૪ સ૦-ગંમ, આફટ અને નધારેલું દુખ દરદ શું પૈસાના જોરે નાખુદ થાય છે?

જ૦-ફકટ તેની ઓરતના અંતકરણના શીરીન સોખનોથી.

૬૫ સ૦-શું ઇનશાંતોને પાંખ છે ?

જ૦-જેઓને ડગલે ને પગલે ગુઠાં તરકત કરવાં છે, તેઓને સૌ જાતની પાંખ હોય છે. પણ તેનો ભાર વધુ થઈ જવાથી, હવાપરથી ઊડી, બોંયપર તુટી પડે છે.

૬૬ સ૦-શું દાંત અશથી સાફ કરવામાં હરકત છે ?

જ૦-અશથી સાફ કરવામાં ઘણી વખત મોટી ભુલ ઐ, થાય છે કે, તેની સળી, ચાતો, કચરસ અંદર દાખલ થવાથી, પારા સુથ આવે છે, માટે હાથની આંગળીથી સાફ કરવામાં, દમેશમુધી દાંતની ખરી મજા-મુતાર્થ સમાયલી છે.

૬૭ સ૦-ક્યારે આપણું, તકલીદી સુખ દુઃખ ભુલ્લી જઈ ખરું સુખ મળે ?

જ૦-લોકોના સુખ દુઃખમાં જીન બોલવે ભાગ લેવાથી.

૬૮ સ૦-કયા માણસ તવંગર ?

જ૦-પ્રમાણીકપણે ઉદ્દેશ્ય કરી, અપજ્ઞેગી ચીજ, ધીમે ધીમે ખરીદી લેઈ, વરસ દહાડે એક પૈસો પણ બચાવી શકે, તે.

૬૯ સ૦-એક ચીજ એવી કેઈ છે, જે, લખોના જ્વેરે નહિ થાય, તે. ફક્ત એક શબ્દના જ્વેરે થાય !

જ૦-છગરનું એકીન, જે, રાખે, તે, તમામ ચીજોને ધીમે ધીમે વશ કરે ! અને, ત્યારબાદ, તે આ દુન્યામાં ચાહેસો કરી શકે !

૭૦ સ૦-એવો કયો મુંદત મલમ, છે, કે, જેનાથી શરીરના નળના સાંધા ખુદરતી તાકાત મેલવે ?

જ૦-સમુરીનો મલમ !

૭૧ સ૦-દુન્યામાં નાદાંત બચ્ચાંથી જઈકસુધી, કદંમ બ-કદંમ કેઈ ચીજ ગુઠાં અને સાચાને પ્યારીમાં પ્યારી છે, અને ભીખારી પણ જાળવવાની ફરિયાદ કરે છે ?

જ૦-ઇજ્જત આખર ! જે દુન્યામાં આ ચીજ નહિં મુકવામાં આવી હોતે, તો બીજી લાખ બદી ઉત્તમ થતે !

૭૨ સ૦--ખુદરતની એવી બારે કરાંમત શું છે, કે, જે ચીજને ટેકા નથી છતાં હરેક હસ્તીવાળી ચીજને ક્યાંમતસુધી ટેકવી રાખે છે ?

જ૦--આસમાન.

૭૩ સ૦--ખરો હીરો કયારે માણુમ પડે ?

જ૦--જ્યારે તરેહવાર જાતથી કસાય, અને સેંકડો મઠકાપર ફર ફર કરે અને હજારો નવાં આદમીનાં સમાગમમાં આવે ત્યારે !

૭૪ સ૦--પુરાઓ શ્યાંનપત કાંય નથી ધરતા ?

જ૦--પુરાઈનો ઝબ્બો પહેરયોય, તેથી, અસર થતી નથી, માટે એ ફાટશે ત્યારે આપોઆપ શ્યાંનપત મળશે !

૭૫ સ૦--દરેકનો ખોદ, ખમી શકાય પણ ખુદરતનો ખોદ, કાંય નહિ ખમી શકાય ?

જ૦--જે વારે ખોદાનો ખોદ જેનાપર ઉતરે છે, તેવારે, તેનાં કપડાંના ચીઠરેચીઠરાં થઈ જઈ હવામાં ઉડે છે, અને પલકારા સાથે તેનાં શરીરના ટુકડે ટુકડા ઉડાવી દેય છે, માટે, ઓ આદમ ! તું જમાનાપર સુંસ્તકીમ ના રહે !

૭૬ સ૦--નેંક આદમીઓ, ગમે એવાં કામો માંથે ઉઠાવે છે, ત્યારે સેંકડોજણાં તેમને અટકાવ નાંખે છે, છતાં તેઓ સમજતા કાંય નથી ?

જ૦--નેંક માણસોનાં જન્મથી જ્ઞાનતાંતુ એટલા બધાં મજબુત થતાં રહે છે કે દુન્યાની ખોટી પરવા શું ! અન શમશીર શું ! એ, એઓનાં મજબૂત આગળ એક સાધારણ ચીજ રમે છે !

૭૭ સ૦--ઘણીવેળા પુરા આદમીઓ, પરહેજગાર અને સાચા શુરવીરોના બોલવાથી ધ્રુજે છે એનું કારણ શું ?

જ૦--સાચ્યાઓનું બોલવું બેહદ રાસ્ત હોવાથી, જ્યારે, તે રાસ્ત ચલકાટ એકસ વખતે બહાર પડે છે, ત્યારે તેની રોશનીની ગુપ્ત ચીનગારીથી બહા શેતાંન લોકો પણ માથું નીચું નમાવે છે.

૭૮ સ૦--કયો દાંડુ દરદના કામમાં શ્રેષ્ઠ ?

જ૦--જે ખોદાને હરઘડી યાદ કરી, ઉત્તમ પવિત્રાર્થ રાખી, પોતાના હાથ, યાતો, સોખનથી દરદ સાફ કરે તે !

૭૯ સ૦--શું હોમનો રસ પીએ તો બેહદ સુખ અને તાકાત મળે કે ?

૪૦--તમારા મગજમાં હોમનો રસ છે, અને જીવનમાં નાદર સુનેરી પ્યાલું છે, માટે ઉપરથી તેનું એકએક ટીપું આજથી નામતા જાય, જ્યારે, તે, બરાશે, ત્યારે ખીન બોલવે, જે ચઢાશે તે મળશે.

૮૦ સ૦--અવસ્તા (બંદગી) ગાયણના રૂપમાં જોડવામાં આવે તો, બંદગી કરનારને કલટ વધે કે ?

૪૦--જે બંદેહ ખુદા ! ધણીજ સ્પષ્ટ રીતે શીરીન ઝંખાનથી, અવસ્થા પડે, તો, પઢનાર અને સામેનો શખ્સ, એટલીતો લેહજીત મેળવે છે, કે, ગોયા, ભુખ દુખ પણ વિસરી જાય છે, માટે, ગાયણનું કશુંએ કામ નથી !

૮૧ સ૦--તમારે ખરું ઘર કયું ?

૪૦--ફકટ ખુદાઇ ઘર ! એ સીવાયના સર્વે ઘર અને મહેલો બેવડા છે. અય ભાઈ ! આ દુન્યાનો રંગ ભુલાવો ખવરાવવાને માટે, પેદા કીધેલો છે, માટે, મારું માને તો, એની સામે જંદગી સુધી મજબુત પગલાં લેજે !

૮૨ સ૦--શું રાસ્તીનો ખોરાક કોઇ પણ લુટે, તો, તમે એ વખત પણ મુંગા બેસી લુટાવશો ?

૪૦--જે શખ્સ આ વખતે પણ શાંત બેશે, તો, તે પણ લુટારો કહેવાય; સખખ, પરવરદેગારનું સાફ ફરમાન છે કે, જે બંદો મારી રાસ્તીની રખેવાળી રાતદિન કરે નહિ અને જાણી જોઇને લુટાવે એ બંને શીક્ષાને પાત્ર ગણાય !

૮૩ સ૦--દુન્યામાં વધુ મહોબત અને માયા શુભ કામ નહિ કરતાં, મેળવવી હોય તો શું કરવું ?

૪--એક ઘેરથી ખીજે ઘેર ભેટ સોગાદનાં દરવાજા ખુલ્લા કરવા અને પછી જુઓ, કે, વખત બદલાવવા સાથ, શું રંગ જમે છે !

૮૪ સ૦--આતશ બહેરાંમ, આતશ આદરાંન, અને આતશદાદગાંહ એવા ચઢ ઉતરના ખીજા ત્રણ આતશ આપો !

૪૦--આત્મીક આતશ, જીવન આતશ અને શરીરી આતશ. માટે, તપાસજો કે સેવટે આત્મીક આતશની કિંમત ધરો, અને એનીજ જવાબદારી ખુદાને ત્યાં છે !

૮૫ સ૦-કઇ વખતે દોસ્તો સાથે વાત નહિ કરવી ?

જ૦-જો દોસ્તો ઘર બહારની તેમજ પોતાના કામકાજની વાતો કરે તો, ત્યાં સામેલ થવું, જો, તેઓને અપમાન કીધા બરોબર છે. મગર, બેસવું પડે તો તે વખતે એક સોખન બોલ્યા વગર બેધ્યાન થવું.

૮૬ સ૦-કયા શેઠની તાબેદારી કરવી અને કયા શેઠની નહીં કરવી ઘટારત છે ?

જ૦-સાદાને સાધારણ શેઠ, જે કદર યુજે. તેની તાબેદારી ટુંક પગારે પહેલાં કરવી! પણ જેઓ લક્ષાપતીમાં, નામ કાઢી, તમારા કામપર જો બેકદર હોય, અને નાહકની કસુર શોધવાને માનપાન સમજતા હોય તો, બહેતર છે કે ત્યાંથી સદાનું દુર થઈ જવું. કારણ કે, દુશ્મનાઇ સીવાય બીજો બદલો મળશે નહિ.

૮૭ સ૦-તર્કશક્તી અને ચતુરાઇ કેમ મેળવાય ?

જ૦-ગમે એવું કામ કરતી વખતે, બંને બાજુ તપાસવી; ત્યારબાદ દુરઅંદેશી વાપડી વિચારના કીલા બાંધવા, અને સવાલ જવાબોના હથીઆર બનાવવાં, જેથી જે ધારશો, તે આપંદે પણ સફળ થશે અને તેને તોડવાની કોઇ પણ હિંમત કરશે નહિ.

૮૮ સ૦-શું અવસ્તાનો તરજુમો હોય તોજ બણાય અને નહિતો કે બંદગી કબુલ નહિં થાય ?

જ૦-તમો તરેહવાર રીતતું સમજસાથ રોજ જ્ઞાન મેળવો છો, છતાં, અફસોસ કરું છું કે ઘણાં શખ્સો અકંકલનો બેહદ જાવો ઉપયોગ કરે છે, તો અવસ્થાની પુરતી સમજ મળી જવાથી વળી શું ફાયદો એકાએક હાંસલ થઇ જવાનો હતો ? માટે ભલાઓ ! યાદ રાખો, કે, બોદા કોઇની ઝાંખાંનને તપાસતો નથી, પણ ખુદજીગરનેજ સારી રીતે પરીક્ષા કરે છે.

૮૯ સ૦-ખુદાની મનફેરી, શું કહે છે ?

જ૦-તે કીરતાર બહાર કરે છે કે જેઓ અબ્યાસ કરી મારી ખુદર-તને, માત્ર સમજે છે તેઓને હું ભેદ ભરમોથી નવાજતો નથી, પણ, જેઓ

માત્ર મારા હરેક ફરમાન અને કામદાપર જાન શીદા કરે છે, તેઓને હું પુરતી રીતે સુખ નવાજી સદા ખુશ ખુશાલ કરું છું !

૯૦ સ૦-કોઈ ત્રણ દાનાઈનાં મોતી આપો, કે, જેની કીંમત બધા દાનાવો પણ આંદી શક્યા નથી ?

જ૦-હુમત, દુમત, અને હુવરેસ્ત (શુભ મન, વાચા, અને કરણી)

૯૧ સ૦ આ ત્રણ કીંમતી જવાહીર શું બતલાવે છે ?

જ૦-શુભ મન એ માતા અને તેનાં એ ફરજદ 'શુભ વાચા, અને શુભ કરણી, તેમાં 'પહેલી દિકરી.' અને છેલ્લો દિકરો.

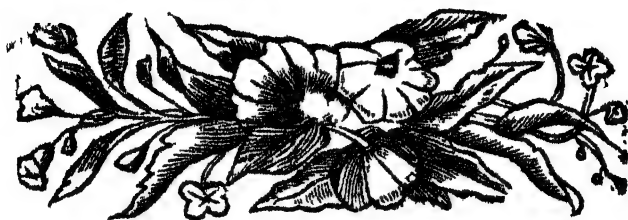
૯૨ સ૦-જેની કીંમતની તારીફ કેમ અપાય ?

જ૦-જો તમે નેંક વિચાર કર્યા કરશો તો આસ્તે આસ્તે વિચાર મગજ સાથે અઠડી તેમાંથી પ્રવાહ ચાલુ થશે. અને તે પ્રવાહમાંથી ઘોઘઅંધ ફરજદ પેદા થશે. એટલે કે જેમ તમારી પ્રીય માતા તરેહવાર બતનાં ફજો ચખાડે છે, તેમ, દાનાઈનાં મોતી તેમાંથી એટલાં બધાં નીકળશે કે તેના પ્યારમાં તમે ચક્ર્યુર થઇ જશો.

જ૦- જો તમારી બોલી, નેંક હશે, તો જેમ તમારી કદરવંતી એન દુઃખ સુખમાં માયા મહેરબાની બતલાવે છે, તેમ, તમે લોકોથી જગજગ ચવાશે અને તારીફ થતી રહેશે !

જ૦-જો તમારી કરણી નેંક હશે તો જેમ તમારો પ્રીય ભાઇ તંગી વખતે તમોને જાંચાવી લેઇ, તમારી મુંઢલેસી બહાર પાડશે નહિ, તેમ, લોકો તમારી ગેરફતારી અને મુંઢલેસીએ ડાઘખી રીતે મદદગાર થઇ પડશે.

માટે તમોને ઘટેય કે ત્રણ મોતી નહિં સચવાય તો એક પણ સાચવી રાખજો. પણ મત્તીમાં પેદા થતાં જરજવાહીર અને મોતી પાછાં ખાકને સ્વાધીન છે. અને પૈસાની ને જાંદગીની બરબાદી છે. હું વધારે અબ્બયખીમાં ગરકાવ થાઉંચ, કે, બધા પાદશાહ અને તવંગર લોકો આવાં મુંઢત એમુંળી મોતીપર, પોતાનો પ્યારો જાન શાસાઈ શીદા કરતાં નથી ?

શાએરી સોપન.

અય કદરદાંત! જો તને દાનાઈના કામ કરવાનો બેહદ શોખ.
તો હોય, તો નીચલા પાંચ સોપન કબુલ રાખ:-

૧. જો તારે વીસવન પછી, દાનાઈનું કામ કરવું હોય તો
માર્ગ કરજે ! પણ પહેલાં લાંબા વખતનો ભોગ આપી તું યોગ
ધોતાને સુધાર ! ખોદા તરફ તારું હાતમ દીલ અરપણ કર !
મને તારી ચાલ એવી રાખ કે એક ઘનશાંત નહિ, પણ એક કીડી
થી ચીજને પણ નુકશાન નહિ પહોંચે !

૨. કેતામોની માત્ર રોશની મેળવે, તેનાં કરતાં, તારા દીલની
જાલ્યોના એક પછી એક પદડા ફાડી નાંખી, જીગરી છુપી રોશની
જળવતો રહે ! કારણ એનાથી દુન્યાને નવું નવું ધામું શીખવાનું છે !
અને એમાંજ તારી ખરી કીર્તી છે !

૩. કોઈ પણ પ્રકારના લખાણો યા કામો જોહાંનને કરી બતલાવ,
પણ અગર, કોઈને નીતીમાન માર્ગપરથી દુર ફીધાં, યા તેમના મગજને
નાણુક બનાવી દીધાં, તો તું એમજ જાણજે કે દરેકના ગુનાહનો
જવાબદાર તું ચોતે છે !

૪. શાએરીનું કામ કરતી વખતે, અય શખ્સ ! તું એવી જગ્યા હાથ કર, કે જ્યાં તું પોતે પોતાને એય ! કે જેથી, તારા ભવિષ્યમાં સવામ જવાબોની સલામતી, તારા પોતીકા હાથમાં સચવાતી રહે !

૫. અય કદરદાન ! જરા સાંભળ ! નિતી, વચન, અને દાનાઈ કામો કરનારાઓના અવતાર, એક 'કીમીયાગર' કરતાં, ખરાબ હાથ પુગેલા છે ! કારણ કે 'કીમીયાગરો' તો, સુનું બનાવવા માત્ર પેસાં બરબાદી કરી નાખે છે ! પણ એઓતો (દાનાવો) પોતાની અમુક ઠંઢગી, હુરેક બદામી સાથે ટકર ફીક્કતાં, અને મક્કમપણે બચાવ કરે પહેલાં, બરબાદ કરે છે ! અને ત્યારબાદ વળી, જ્યારે દુન્યાના બહારના નસીઅત સંભળાવવા આવેછે : તે વખતે એક એક નસીઅતના ઉપર પોતાનો પ્યારો જાન એવો તો કુરખાન કરે છે, કે, તરેહવાર રીતે તેને કમા જોઈ, અંદરથી અસરકારક માવો બહાર કાઢે છે ! એ વખતે અંતની ધડીસુધી, જાંઘ અને બુખ, સુખ અને દુઃખ તમામ વિસરી જાય છે ! અને આખેરીઅત, તેઓ કયા કરે છે, અને શું કરે છે, તેની હરતી પણ વારંવાર ભુલી જાય છે !

જો બાઈ ! તું આ પાંચ સોખન કામુલ નહિ રાખતો હોય, તો, તને તારી હૈયાતીમાં ગેરફતાર થવું પડશે ! અને શાએરીના નામને બદલામી પહોંચશે !

સમાપ્ત.

મન તથા મર્થડે કાઉસ

(સિલેસ પીસ ૧૦)

સાંજ મનમાં મનના અભિપ્રાય —

મિત્રાભિપ્રાય તમને સીધી કોઈ માંથી મળી જાય તો
હારના મરફત મર હોતો પીડાની કોઈ તાની મળીને કોઈ, એક
તાની કેમકે એકીપૂર્ણ તમા વચ્ચેની મળી કુલમિત્રો કારકે
આપણે ખાસ વખતે મિત્રો આ કારકે મળીને પાસમાં
મળાવેલા છે એકમ રસાયણી મળાવેલા, એ પાસમાં એક
કરી તેવા કમર મળેલી કમરે મળે કમરે કમરે કમરે કમરે
આવું છે!

આ કારકે મે કોઈ મારી મીર રામરામ અરદેશ
આપણી મળેલા મળેલા છે, તે ખાસ આપણી લાયક છે
કે કારકે મળેલી કારકે કમરે મળે મળે મળે લાયક છે!

મળેલા મળેલા

મિત્ર મિત્ર

કમર મળે મળે મળે મળે

(સુધારાનો)

જેદે બેહમન ગરૂ તથા તરૂદ ૧૧

પ્રથમ ભાગી પુસ્તક નવમી ભાગ ૩

પ્રથમી પુસ્તક અને પુસ્તક નવમી

અને સિદ્ધાંત

કોષ્ટક અને ૭ ગણના

અને ૬૫

ગરૂ અને ૬૫ એ આશા

નસીબતે ખાગે ૩ બેહમને ખાઉ

(૧ એ સાગ સાથે)

(પુસ્તક નસીબત ૧૩૦૦)

કોષ્ટક ખાઉ ૩ ૧

પુસ્તકો તથા પુસ્તકોની અને પુસ્તકોની રકમ ૧૧ આશા

આશાના આશા

અને ૬૫

અને ૬૫

ગરૂ અને ૬૫ (અને ૬૫)

